

Η αποκάλυψη του Ιωάννη κατά Νίκο Παπακώστα - Κεφάλαιο έκτο

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΤΩΝ ΣΦΡΑΓΙΔΩΝ

Και είδα άλογο χλωρό κι αυτόν που 'ταν επάνω.

Θάνατο τον ελέγανε κι ακολουθούσε ο Άδης.

Είδα τ' αρνί που άνοιγε την πρώτη τη σφραγίδα

κι ένα απ' τα ζώα άκουσα μ' ήχο βροντής να λέει:

Έλα κοντά! Και φάνηκε μπροστά μου άσπρο άτι

και καβαλάρης πάνω του με τόξο αρματωμένος.

Ήταν αυτός που νίκησε και πάλι θα νικήσει

και του 'δωσαν για να φορά ένα χρυσό στεφάνι.

Άνοιξε και τη δεύτερη σφραγίδα κι απ' τα ζώα

να λέει το δεύτερο άκουσα και να φωνάζει: Έλα!

Και βγήκε άλλο άλογο με κόκκινες τις τρίχες.

Σ' αυτόν, που 'ταν επάνω του, εδώσανε μαχαίρι
και εξουσία από τη γη να πάρει την ειρήνη
ως να σφαχτούν οι άνθρωποι, ο ένας απ τον άλλο.
Κι όταν την τρίτη άνοιξε σφραγίδα και το τρίτο
ακούω το ζώο να μιλά και να φωνάζει Έλα!
Και να ένα μαύρο άλογο και πάνω καβαλάρης
καθόταν και στο χέρι του μια ζυγαριά κρατούσε.
Κάτι σα ν' άκουσα, φωνή, ανάμεσα στα ζώα
να λέει Ένα δηνάριο θα 'χει μια χούφτα στάρι,
το ίδιο θα 'χουνε και τρείς χούφτες από κριθάρι,
μα το κρασί και της ελιάς το λάδι μη στερήσεις.
Ανοίγει και η τέταρτη σφραγίδα και το ζώο
το τέταρτο με δυνατή φωνή ακούω να λέει Έλα!
Και είδα άλογο χλωρό,* κι αυτόν που 'ταν επάνω.
Θάνατο τον ελέγανε κι ακολουθούσε ο Άδης.
Σ' αυτόν δόθηκε η δύναμη και εξουσία νήχει
στο ένα τέταρτο της γης θανατικό να σπείρει
και να σκοτώνει με σπαθί και δίστομη ρομφαία,
με πείνα και της μαύρης γης τα άγρια θηρία.
Και η σφραγίδα άνοιξε η Πέμπτη κι από κάτω
απ' το θυσιαστήριο είδα τους πεθαμένους,
που σφάχτηκαν και μάτωσαν για του Θεού το λόγο
και γιατί κράτησαν πιστά τ' αρνιού τη μαρτυρία.

Φωνάζανε με δυνατή φωνή κι Ως πότε λυγάν,
Εσύ που είσαι ο αληθινός κυρίαρχος του κόσμου
δε θα δικάσεις και για μας εκδίκηση να πάρεις,
απ' όλους όσους κατοικούν και βρίσκονται στη γη σου;
Δώσανε στον καθένα τους λευκή στολή να βάλει
κι ανάπαυση τους είπανε νά 'χουν για λίγο ακόμη,
ως να γεμίσει ο αριθμός αυτών πού 'ναι γραμμένοι,
όπως αυτοί, να σκοτωθούν για του θεού το λόγο.
Και τότε είδα π' άνοιξε την έκτη τη σφραγίδα.
Σεισμός μεγάλος γίνηκε και σείστηκε η πλάση.
Ήρθε κι ο ήλιος μαύρισε, σαν τρίχινο σακούλι
και η σελήνη ολάκερη κοκκίνισε σαν αίμα.
Όσα αστέρια βρίσκονταν στου ουρανού το θόλο
και λάμπαν' και φωτίζανε, ήρθαν στη γη και πέσαν,
σαν της συκιάς, που πέφτουνε τα άγουρα τα σύκα,
όταν μεγάλος άνεμος κουνάει τα κλαριά της.
Άνοιξε τότε ο ουρανός σαν τυλιχτό βιβλίο
και τα βουνά και τα νησιά στον τόπο τους δε μείναν.
Οι βασιλιάδες, οι άρχοντες, οι δυνατοί κι οι δούλοι
μέσα κρυφτήκαν σε σπηλιές και στων βουνών τις πέτρες.
Παρακαλάνε τα βουνά να πέσουν να τους κρύψουν.
πάνω μας πέστε, κρύψτε μας, να μη μας αντικρίσει
το πρόσωπο κείνου ψηλά που κάθεται στο θρόνο

και του αρνιού, να μη μας βρει η φοβερή οργή του

Γιατί ήρθε η ώρα κι η στιγμή, γέμισε η κλεψύδρα,

κι έφτασ' η μέρα της οργής και της δοκιμασίας.

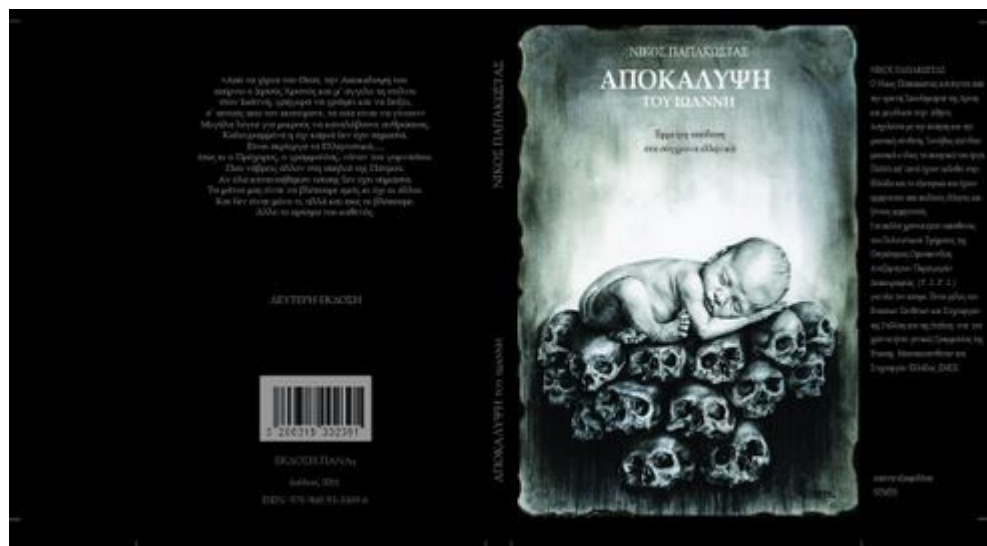
Ποιός θα μπορέσει να σταθεί και να βαστάξει εμπρός του,

τ' αγριεμένο πρόσωπο να δει και τη ματιά του;

*χλωρό= πρασινοκίτρινο ή υποκίτρινο, χλωμό

Έμμετρη απόδοση στα σύγχρονα ελληνικά

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ



ΕΚΔΟΣΗ ΠΑΝΑΣ

e-mail:cosmomusica@gmail.com

ρ&ε Νίκος Παπακώστας 2011